

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžf/48/2015
Identifikačné číslo spisu:	6015200066
Dátum vydania rozhodnutia:	05.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6015200066.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkýň JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Příbelskej PhD., v právnej veci žalobcu: TANK, s.r.o., so sídlom Haličská cesta 3200, Lučenec, IČO: 36 057 568, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marián Kurhajec, s.r.o., so sídlom Bajkalská 13, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná ulica 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: 1100301/1/496815/2014/6014 zo dňa 10. novembra 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/14/2015-26 zo dňa 1. apríla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/14/2015-26 zo dňa 1. apríla 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 23S/14/2015-26 zo dňa 01.04.2015 žalobu zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Žalovaný rozhodnutím č. 1100301/1/496815/2014/6014 zo dňa 10.11.2014 rozhodol tak, že podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 563/2009 Z.z.“ alebo aj „daňový poriadok“) potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica č. 9611301/5/4201934/2013/Kuk zo dňa 13.09.2014 (správne má byť: 9611301/5/4201934/2013/Kuk zo dňa 13.09.2013), ktorým podľa § 155 ods. 1 písm. f/ bod 1 zákona č. 563/2009 Z.z. bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 3 006,80 € za zdaňovacie obdobie september 2012 za spáchanie správneho deliktu podľa § 154 ods. 1 písm. e/ zákona č. 563/2009 Z.z.

Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia poukázal na ustanovenia § 154 ods. 1 písm. e/, § 155 ods. 1 písm. f/ bod 1, § 155 ods. 4 a § 155 ods. 12 zákona č. 563/2009 Z.z. a uviedol, že z administratívneho spisu mal za preukázané, že správca dane na základe výsledkov daňovej kontroly vydal rozhodnutie č. 9611401/5/1723997/2013/Dea zo dňa 06.05.2013, ktorým bol vyrubený rozdiel na DPH za zdaňovacie obdobie september 2012 v sume 30 068,32 €. Proti rozhodnutiu Daňového úradu v Banskej Bystrici sa žalobca odvolal a na základe podaného odvolania rozhodoval druhostupňový správny orgán - žalovaný, ktorý rozhodnutím č. 1100307/1/376703/2013 zo dňa 08.08.2013 potvrdil rozhodnutie Daňového úradu v Banskej Bystrici. Rozhodnutie zo dňa 08.08.2013 bolo daňovému subjektu doručené dňa 21.08.2013 a týmto dňom nadobudlo rozhodnutie aj právoplatnosť. V predmetnej veci nebol povolený odklad vykonateľnosti rozhodnutia a na právoplatnosti nič nemení ani skutočnosť, že žalobca podal proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 08.08.2013 žalobu, ktorá bola rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/308/2013-68 zo dňa 22.01.2014 zamietnutá a proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie a vec bola postúpená na Najvyšší súd SR. Právne vzťahy vybavené inštitútom právoplatnosti získavajú vynútiteľnosť a vykonateľnosť a ich spochybnenie sa môže urobiť len osobitným kvalifikovaným spôsobom - použitím mimoriadnych opravných prostriedkov.

V posudzovanom prípade trojnásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky nedosiahol 10%, uložil správca dane pokutu podľa § 155 ods. 4 Daňového poriadku vo výške 10%. Správca dane zistil rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie september 2012 vo výške 30 068,32 € a v súvislosti s takto vzniknutým deliktom bola správne uložená pokuta vo výške 10%, t.j. v sume 3 006,80 €.

Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“ alebo „najvyšší súd“ aj „odvolací súd“) sp. zn. 4Sžf/29/2014 zo dňa 10.03.2015, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/308/2013-68 zo dňa 22.01.2014.

II.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vrátil na ďalšie konanie, resp. ho zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného, t.j. rozhodnutie Finančného riaditeľstva SR 1100301/1/496815/2014/6014 zo dňa 10.11.2014 zrušil ako nezákonný a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobca súčasne navrhol, aby súd zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania.

V podanom odvolaní žalobca uviedol, že napadnuté rozhodnutie vychádza z neúplne zisteného skutkového stavu veci, ako aj z nesprávneho právneho posúdenia veci. Aj napriek rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Sžf/29/2014 zo dňa 10.03.2015 o potvrdení rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým súd žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o vyrubení rozdielu na DPH za zdaňovacie obdobie september 2012 zamietol, zotráva žalobca na svojej argumentácii ohľadne predčasného uloženia pokuty, implikovanej v žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100301/1/496815/2014/6014 zo dňa 10.11.2014 o potvrdení pokuty vo výške 3 006,80 €.

Žalobca sa aj naďalej domnieva, že rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o pokute, ktoré bolo následne potvrdené rozhodnutím žalovaného, bolo predčasné, nakoľko v čase prijatia rozhodnutia o uložení pokuty, resp. v čase potvrdenia rozhodnutia o uložení pokuty zo strany žalovaného, t.j. Finančného riaditeľstva SR, mal žalovaný vedomosť o tom, že prebieha konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 1100307/1/376703/2013 zo dňa 08.08.2013 o vyrubení rozdielu na DPH. V nadväznosti na uvedené je žalobca toho názoru, že v danom čase nemalo byť predmetné rozhodnutie o uložení pokuty vôbec vydané.

Žalobca je presvedčený, že rozhodnutie o pokute by potenciálne malo byť vydané až v období po právoplatnom skončení konania o primárnej otázke, t.j. o tom, či rozhodnutie o vyrubení rozdielu na DPH za zdaňovacie obdobie september 2012 bolo zákonné alebo nie, a to predovšetkým z dôvodu, že takýto postup príslušného správneho orgánu by mal minimálne vplyv na okamih nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia o uložení pokuty ako aj na splatnosť prípadne uloženej pokuty.

Práve v skutočnosti, že rozhodnutie žalovaného č. 1100301/1/496815/2014/6014 zo dňa 10.11.2014 o potvrdení pokuty bolo vydané v čase, kedy nebolo právoplatne rozhodnuté o primárnej otázke majúcej vplyv na pertraktované konanie, vidí žalobca závažné porušenie platných a účinných právnych predpisov. Z uvedeného dôvodu považuje žalobca rozhodnutie žalovaného č. 1100301/1/496815/2014/6014 zo dňa 10.11.2014 za rozporné so všeobecne záväznými predpismi platnými na území SR, ako aj s princípmi právneho štátu.

Žalobca je navyše toho názoru, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 10.03.2015, sp.zn. 4Sžf/29/2014 o potvrdení rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým súd žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o vyrubení rozdielu na DPH za zdaňovacie obdobie september 2012 zamietol, vychádza z nesprávne a neúplne zisteného skutkového stavu a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca sa domnieva, že v pertraktovanom prípade došlo k závažným pochybeniam, a to tak v rámci prvostupňového konania, t.j. konania na Krajskom súde v Banskej Bystrici, sp.zn. 23S/308/2013, ako aj v rámci druhostupňového konania, t.j. konania na Najvyššom súde SR, sp.zn. 4Sžf/29/2014. Z uvedeného dôvodu bude žalobca iniciovať podanie mimoriadneho opravného prostriedku voči predmetnému rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR, a preto súčasný stav založený predmetným rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 4Sžf/29/2014, nepovažuje za definitívny a nezvratný.

III.

Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom dňa 11.06.2015 uviedol, že v odvolaní proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 23S/14/2015 žalobca neuvádza nové skutočnosti ako uviedol v žalobe proti rozhodnutiu Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 1100301/1/496815/2014/6014 zo dňa 10.11.2014 a preto sa žalovaný stotožňuje s právnym posúdením veci v napadnutom rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/14/2015 zo dňa 01.04.2015 a zotrváva na odôvodnení rozhodnutia žalovaného, ako aj na svojom vyjadrení v žalobe, ktoré bolo predložené súdu spolu so správnym spisom. Žalovaný navrhuje žalobu zamietnuť a žalobcu zaviazat' znášaním trov konania.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.)

Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (250i ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 154 ods. 1 písm. e/ zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní, správneho deliktu sa dopustí ten,

kto uvedie v daňovom priznaní alebo v dodatočnom daňovom priznaní daň, ktorá je nižšia ako daň, ktorú mal v daňovom priznaní uviesť.

Podľa § 155 ods. 1 písm. f/ bod 1 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní, správca dane uloží pokutu vo výške rovnajúcej sa súčinu trojnásobku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky a sumy, o ktorú správca dane zvýšil rozhodnutím vydanom vo vyrubovacom konaní daň uvedenú v daňovom priznaní alebo v dodatočnom daňovom priznaní alebo zaplatenú podľa osobitných predpisov bez podania dodatočného daňového priznania, za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. e/ a f/.

Podľa § 155 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní, ak trojnásobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky v prípadoch podľa ods. 1 písm. í/ nedosiahne 10%, pokuta sa uloží vo výške rovnajúcej sa 10% zo sumy podľa ods. 1 písm. f/;

ak 1,5-násobok základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky v prípadoch podľa odseku 1 písm. g/ nedosiahne 5%, pokuta sa uloží vo výške rovnajúcej sa 5% z rozdielu medzi sumou uvedenou v dodatočnom daňovom priznaní a sumou uvedenou v daňovom priznaní podľa ods. 1 písm. g/.

Podľa § 155 ods. 12 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní, ak bola novým právoplatným rozhodnutím suma rozdielu dane alebo podľa nároku podľa osobitných predpisov upravená, upraví sa alebo sa zruší z úradnej moci pokuta uložená podľa ods. 1 písm. f/; novým rozhodnutím o pokute sa pôvodné rozhodnutie zrušuje.

Z administratívneho spisu má súd preukázané, že správca dane vykonal u daňového subjektu daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2012. Správca dane na základe výsledkov daňovej kontroly vydal rozhodnutie č. 9611401/5/1723997/2013/Dea zo dňa 06.05.2013, ktorým bol vyrubený rozdiel na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2012 v sume 30 068,32 €. Proti tomuto rozhodnutiu správcu dane daňovník podal odvolanie. Rozhodnutím č. 1100307/1/376703/2013 zo dňa 08.08.2013 žalovaný ako odvolací orgán potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Banská Bystrica. Rozhodnutie Finančného riaditeľstva SR č. 1100307/1/376703/2013 zo dňa 08.08.2013 bolo daňovému subjektu doručené dňa 21.08.2013. Dňa 23.10.2013 na Krajský súd Banská Bystrica bola podaná žaloba na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. 1100307/1/376703/2013 zo dňa 08.08.2013. Dňa 22.01.2014 bol vydaný rozsudok sp.zn. 23S/308/2013, ktorým Krajský súd v Banskej Bystrici žalobu žalobcu zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Daňový subjekt podal dňa 24.02.2014 odvolanie proti predmetnému rozsudku a žalobca navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR rozsudkom zo dňa 10.03.2015, sp.zn. 4Sžf/29/2014 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým súd žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o vyrubení rozdielu na DPH za zdaňovacie obdobie september 2012 zamietol.

Ďalej odvolací súd zistil, že správca dane dňa 13.09.2013 vydal rozhodnutie o uložení pokuty č. 9611301/54201934/2013/Kuk na sumu 3.006,80 eur za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. e/ zákona č. 563/2009 Z.z. Daňový subjekt v zmysle § 72 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. podal proti predmetnému rozhodnutiu odvolanie. Dňa 17.10.2013 správca dane vydal rozhodnutie o prerušení konania č. 9611301/5/4691873/2013/Kuk vo veci odvolania voči rozhodnutiu o uložení pokuty č. 9611301/5/4201934/2013/Kuk zo dňa 13.09.2013 vo výške 3 006,80 € z dôvodu, že sa začalo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia, ktorým je podnet na preskúmanie rozhodnutia č. 9611401/5/1723997/2013/Dea na Krajskom súde v Banskej Bystrici.

Dňa 18.06.2014 bola správcovi dane doručená informácia Ministerstva financií Slovenskej republiky, sekcia daňová a colná o vydaní Oznámenia č. MF/017945/2013-73 zo dňa 12.11.2013, podľa ktorého bol podnet daňovníka prešetrový s tým záverom, že rozhodnutie č. 1100307/1/376703/2013 zo dňa 08.08.2013, ktorým Finančné riaditeľstvo SR v zmysle § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. potvrdilo rozhodnutie č. 9611401/5/1723997/2013/Dea zo dňa 06.05.2013, nie je vydané v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom a preto nie sú podľa § 77 ods. 3 zákona č. 563/2009 Z.z. dôvody na jeho zmenu alebo zrušenie. Na základe cit. oznámenia správca dane bezodkladne poslal daňovému subjektu oznámenie č. 9611301/5/2907740/2014 zo dňa 18.06.2014, v ktorom daňovníkovi oznámil, že pominuli

dôvody prerušenia konania vo veci odvolania voči rozhodnutiu o uložení pokuty č. 9611301/5/4201934/Kuk zo dňa 13.09.2013 vo výške 3 006,80 € za správny delikt a pokračuje v konaní o odvolaní daňového subjektu voči rozhodnutiu o uložení pokuty č. 9611301/54201934/2013/Kuk zo dňa 13.09.2013.

Podané odvolanie daňovníka obsahovalo nedostatky, správca dane vyzval daňový subjekt výzvou č. 9611301/5/2910789/2014 zo dňa 18.06.2014, doručenou dňa 23.06.2014 a výzvou č. 9611301/5/3926181/2014 zo dňa 20.08.2014, doručenou dňa 02.09.2014, k ich odstráneniu. Dňa 07.07.2014 a 17.09.2014 bolo správcovi dane doručené doplnenie podania k odvolaniu proti uloženiu pokuty. Daňový subjekt doplnil náležitosti v zmysle § 72 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z.z. podľa písm. d/ a e/. Žalovaný po posúdení odvolania žalobcu vydal rozhodnutie č. 1100301/1/496815/2014/6014 zo dňa 10.11.2014, ktorým rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o uložení pokuty potvrdil. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že správca dane v daňovom konaní pri určení povinností nepostupoval svojvoľne, ale v rámci konania sa riadil ustanoveniami daňového poriadku, preto nie je dôvod na zrušenie rozhodnutia č. 9611301/5/4201934/2013/Kuk zo dňa 13.09.2013 vydaného Daňovým úradom Banská Bystrica. Správca dane daňovou kontrolou zistil a rozhodnutím vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2012 vo výške 30 068,32 € a za vzniknutý správny delikt bol povinný uložiť v súlade s platnou právnou normou, sankciu.

Odvolací súd v danej veci rozhoduje o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/14/2015-26 zo dňa 01.04.2015, ktorým súd žalobu zamietol.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a dodáva, že žalobca v podanom odvolaní namietal, že rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho a neúplného zisteného skutkového stavu a z nesprávneho právneho posúdenia veci, že rozhodnutie o uložení pokuty bolo vydané predčasne a v danej veci bude iniciovať podanie mimoriadneho opravného prostriedku voči rozsudku najvyššieho súdu, a preto súčasný stav založený rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, spisová značka 4Sžf/29/2014, nepovažuje za definitívny a nezvratný.

V tejto veci je nutné poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR vo veci totožných účastníkov konania, sp.zn. 4Sžf/29/2014 zo dňa 10.03.2015, ktorým potvrdil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/308/2013-68 zo dňa 22.01.2014, v ktorom krajský súd zamietol žalobu na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100307/1/376703/2013 zo dňa 08.08.2013, keďže žalobca nesplnil podmienky pre oslobodenie od dane pri dodaní tovaru z tuzemska do iného členského štátu, pretože svojou podstatou pohonné hmoty (ďalej len „PHM“) sú tovar, ktorý nebol spojený s dodaním tovaru, ktorý je odoslaný alebo prepravovaný z tuzemska do iného členského štátu, keďže ich čerpanie sa uskutočňovalo priamo do nádrží motorových vozidiel.

Z vyššie uvedeného je potom zrejmé, že žalobca uviedol v daňovom priznaní k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie roku september 2012 nižšiu daň, ako mal uviesť a dopustil sa tak správneho deliktu podľa ust. § 154 ods. 1 písm. e/ zákona č. 563/2009 Z.z. Zákonným dôsledkom zistenia správneho deliktu je uloženie pokuty, pričom z ustanovenia § 155 ods. 1 vyššie citovaného zákona vyplýva, že správca dane pokutu uloží, čo znamená, že nie je na jeho vôli, či tak urobí, ale musí tak urobiť. Predpokladom uloženia pokuty podľa ust. § 155 ods. 1 písm. f/ bod 1 zákona č. 563/2009 Z.z., ako sankcie za správny delikt, je však zistenie sumy, o ktorú správca dane rozhodnutím vo vyrubovacom konaní zvýšil daňovému subjektu daň uvedenú v daňovom priznaní. Táto daň bola u žalobcu zistená na základe daňovej kontroly dane z pridanej hodnoty, po skončení ktorej nasledovalo vyrubovacie konanie a v jeho rámci bol vydaný dodatočný platobný výmer č. 9611401/5/1723997/2013/Dea zo dňa 06.05.2013, ktorým bol vyrubený žalobcovi rozdiel na dani z

pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2012 v sume 30 068,32 €. Výpočet sumy pokuty za správny delikt a jej výška sú s poukazom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia závislé od sumy zistenej daňovej povinnosti.

Odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako prvostupňový súd a to, že správca dane postupoval zákonne, keď žalobcovi uložil pokutu rozhodnutím č. 9611301/54201934/2013/Kuk zo dňa 13.09.2013 sumou 3 006,80 € za správny delikt podľa ustanovenia § 154 ods. 1 písm. e/ zákona č. 563/2009 Z.z. na základe predchádzajúceho rozhodnutia č. 1100307/1/376703/2013 zo dňa 08.08.2013 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č. 9611401/5/1723997/2013/Dea zo dňa 06.05.2013, ktorým bol žalobcovi určený rozdiel na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2012 v sume 30 068,32 €. Z obsahu predloženého administratívneho spisu vyplýva, že daňové orgány zistili skutkový stav dostatočne tak, aby bolo možné na jeho základe v zmysle zákona rozhodnúť o uložení pokuty žalobcovi za správny delikt. Záver správcu dane a žalovaného, ktorý urobili a ustálili vo svojich rozhodnutiach, zodpovedá zákonu a je v súlade aj s príslušnými vyššie citovanými ustanoveniami zákona č. 563/2009 Z.z..

S poukazom na citované ustanovenie § 155 ods. 12 Daňového poriadku je zákonný aj postup, ktorý v tomto prípade zvolil správca dane a bez vyčkania právoplatnosti uložil žalobcovi i pokutu za zistený daňový delikt, keďže zákon v uvedenom ustanovení umožňuje moduláciu a úpravu takto vydaného rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu najvyšší súd neprihliadol na odvoláciu námietku žalobcu o predčasnosti vydania žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného. Na druhej strane je ale potrebné dodať, že ak by správca dane vydal rozhodnutie o uložení tohto typu sankcie až po nadobudnutí právoplatnosti podkladového rozhodnutia, vydaného vo vyrubovacom konaní, bolo by možné konštatovať právne čistejší postup. V tomto prípade nadobudlo rozhodnutie žalovaného vydané vo vyrubovacom konaní právoplatnosť v priebehu tohto konania, čím sa stala námietka žalobcu o predčasnosti vydania rozhodnutia o uložení sankcie, bezpredmetnou.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení odvolacích námietok žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/14/2015-26 zo dňa 01.04.2015 potvrdil ako vecne a právne správny.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na náhradu trov tohto konania, čo však v prejednávanej veci nenastalo a teda súd právo na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.